

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

Posamične številke stanejo 10 vin.

V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipol po Goriskem in Gradiscanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“. Na naročila brez doposlane naročilne se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

nahaja v Gosposki ulici št. 7 Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco-Gorica.

Oglasil in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 16 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 23. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Proti draginji mesa.

Deželna zveza trgovskih društev in zadrug na Gorenjem Avstrijskem je imela veliko zborovanje, na katerem je sklenila odposlati na trgovskega ministra peticijo, ki se glasi tako-le:

»Znano je na sploh, da vlada v Avstriji draginja, kakoršne ni bilo, kar se ljudje spominjajo. Posebno cena mesa je segla tako visoko, da še premožnejše osebe morejo jesti nekaj mesa vsak dan, revnejše prebivalstvo pa se je moralo odpovedati uživanju mesa celo že ob nedeljah in to že dlje časa.

Bati pa se je, da cene mesa še porastejo. Vlada sicer obljubljuje, ali v resnici ne stori nobenega koraka proti draginji. Prebivalstvo se ne more brigati za to, kako naj se pomaga. Ono hoče mesa in sicer kolikor mogoče hitro, kajti ne sme se dopustiti, da trpi lakota množica radi obziriv do nekaterih.

Ne prosimo, ampak zahtevamo, da se ukrene izdatne odredbe proti draginji. Ob jednem naj se postopa proti onim, ki vzročajo draginjo s spekulacijami ter višajo cene, samo da bi izkoristili sedanji položaj, v smislu §§ 482. in 483. kaz. zak. Sedanji položaj je tak, da se je bati velikih nemirov in sicer ne le v večjih mestih, ampak po celi državi.

Je res inenitno sedaj v naši Avstriji! Argentinsko meso je stalo v tržaški luki pa ga ni bilo mogoče izkrcati. Nagodba med Avstrijo in Ogrsko je tako pametno sestavljena, da je mogla Ogrska prepričati izkrcanje mesa v Trstu. Na tisoče ljudi po mestih je željno pričakovalo kosček argentinskega mesa, ali odpeljali so ga iz Trsta v Italijo. Torej mesa ne v Avstrijo, revnejši sloji ne smejo priti do grizljivega mesa. Domača produkcija je nezadostna, meje so odprte za izvoz goveje živine iz Avstrije. Srbija je že poslala prešičjega mesa v Avstrijo, kolikor je bilo določeno za letos — sedaj pa čakajmo,

morda začne padati goveje meso v avstrijska mesta z neba; dežja ni, morda dobimo kar nakrat meso od zgoraj . . .

Vlada je res obljubila veliko akcijo za povzdigo živinorej, da bi prišli do tega, da bi imeli zadosti mesa v Avstriji. Vse prav in lepo. Ali kedar bo to? Sedanji draginji mesa se da odpomoči edino le z uvozom mesa, kar bi pa kmetovalcu prav nič ne škodovalo, ker sedanje drago meso v Avstriji je za boljše stoječe sloje, nižji ga ne kupujejo, ker je predrago; tej večini pa se samo hoče pomagati potom uvoza argentinskega mesa.

To stvar povsodi tako razumevajo; oni, ki govorijo proti, so sicer istega prepričanja, pa govorijo z izvestnimi nameni.

V Gradcu je občinski svet v seji 29. t. m. pri razpravi o znižanju tržnih taks na predlog poljedeljskega mi. sklenil med drugim v odgovoru na vlado povdariti prepričanje, da je edino sredstvo proti draginji mesa iskati v dovoljenju uvoza živine in mesa iz drugih držav, pred vsem iz Argentinije . . .

Nevolja v ljudstvu raste. Obeta se vsled trajajoče letošnje suše še večja vseobča draginja kakor je že sedaj. Ker se pa ne stori nič proti draginji, marveč vidi ljudstvo celo kaj takega, da se mu meso takorekoč izpred ust odzame in se pelje drugam, no, potem ni pričakovati nič dobrega.

Mesno vprašanje utegne vzbuditi v Avstriji še velike nemire; utegne jo pretresti, da bo pomnila draginjske čase sedanje. Naj bi to vprašanje le pretreslo tudi razne plemenitaške krmilarje, da bi prišli k pameti.

Iz učiteljskih krogov.

Kakor pravi razbojniški listi so se spravili »Novi Čas«, »Prim. List« in »Gorica« na tovariša Medvščeka in Križmana. Prav nič jih ni sram, teh »pobožnih« katoliških duš, da očitajo enemu uboštvo iz dijaških let, drugemu pa, da se je drznil svojo hčerko, katero je z velikimi

žrtvami in težavami izšolal, spraviti v službo, v grenko, učiteljsko službo.

Dopis v »Gorici« nosi sicer naslov: iz učit. krogov in podpis učitelj, toda to je naravnost izkjučeno, da bi mogel kateri učitelj kaj takega napisati, sam proti sebi! Ako je dopisnik učitelj, je gotovo kak katoliški veroučitelj!

Popolnoma prav in pravično je ukrenil c. k. okr. š. svet, da je dal prednost učiteljevi hčeri pred drugimi in proti temu ne bo imel gotovo noben učitelj povoda ugovarjati, to se je godilo doslej in se bo godilo tudi v bodoče, tako se godi v vseh stanovih: Otroci vojakov imajo prednost in ugodnosti v svojem stanu, otroci poštnih in železniških uslužbencev pri pošti in železnici, otroci drugih uradnikov enako pri dotičnih oblastvih.

Le edino učitelj, trpin med trpin, naj bi ne smel imeti zaslonbe in podpore niti pri učiteljski (šolski) oblastniji, ki najbolj ve, kako se godi učiteljstvu in proti temu da bi pisal celo kak učitelj!

Lausko leto je tudi dobila hčerka nekoga učitelja takoj službo pri nas in enako tudi na Tolminkem in nikdo ni proti temu ugovarjal ali koga radi tega napadal. To nam je jasen dokaz, da letos jim gre le zato, da izbruhajo svoje sovraštvo, svojo mržnjo proti tovarišu M. in K.

Kakor razvidno iz predstojedečega slušaja, začela se je že tudi pri nas borba za kruh, za obstanek.

Že parkrat sem o tem pisal v razne liste in tudi v »Sočo« ter svaril stariše, naj nikar ne pošiljajo hčerk na učiteljske, zlasti ne kmetje in posestniki, obrtniki in rokodelci, ker jih lahko osrečijo na ložji in cenejši način.

Kdor noče poslušati, bo pa poskušal! Na naših zakonodajnih zastopih je, da temu deloma odpomorejo in to storiti so tudi dolžni, saj so ljudski zastopniki, ki imajo skrbeti za blagor svojih volilcev in državljanov sploh.

Tu podajam nekoliko nasvetov:

1. Na učiteljskih bi bilo treba vsaj še en letnik dodati (k sedanjim štirim). Pripravnice odpraviti in za vstop zahtevati

dopolnjeno osemrazredno šolo. Nekdaj se je skrbelo za to, da se čim več učiteljev in učiteljic izšola in pridobi, zdaj je treba pa ravno nasprotno: to ovirati s primernimi sredstvi, kakor sem omenjal. Zraven tega bi moral naš dež. š. svet ustaviti nadaljno podeljevanje podpor ali štipendijev.

2. V vseh deželnih zborih (v našem je že) in v državnem zboru bi se moralo sprejeti postavbo, po kateri se ne drži v javni deželni ali državni službi poročenih žensk. Poročena ženska je že preskrbljena in ne potrebuje službe. Veliko bolj potrebne so službe izšolane hčerke raznih uradnikov in uslužbencev, da svojim starišem vsaj deloma olajšajo težavno stanje. Koliko poročenih žensk je pri pošti, pri železnici, pri učiteljstvu in vse te zapirajo pot do kruha mladim, potrebnim dekletom. V Gorici, na vadnici ste dve taki učiteljici, dasi sta njuna moža v dobrih službah in bi prav dobro izhajali družini tudi pri eni službi. Nekateri sede torej pri dveh mizah, drugi pa še do ene ne morejo! Ali je to prav? Vsi poslanci in politiki bi se morali pobrigati za to, da se taka krivica odpravi. Skrbeti je treba, da se kruh po mogočnosti pravično porazdeli! Nekdaj se je pogrešalo uradnikov in učiteljev, uradnic in učiteljic, zato se je dopuščalo tudi poročenim ženskam opravljati službe, dandanes pa je teh na ostajanje, zato pa proč z njimi!

Mati naj se poseveča svoji družini, gospodinjstvu, tu je mnogo hvaležnejši posej za njo. Po materi zanemarjeni otroci silno trpe, a zaradi njih trpi potem tudi občina, dežela, država. Mati, ki hoče svoje dolžnosti natančno izpolnjevati, ima prav zadosti posla pri svoji družini in kako malo je takih! Kako naj jih pa najdemo med onimi, ki opravljajo kako težavno službo, učiteljsko, železnično!

Na delo torej, kdor je v to poklican!

Opomba uredništva: Priobčujemo ta dopis kot glas iz učiteljskih krogov. Iz priobčenja pa ne sledi, da bi se mi strinjali z vsemi izvajanjmi v dopisu.

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Monteil.

Poslovenil: F. K.

(Dalje.)

»Gospod Chanat«, reče Galtier, »občinski svet vas prosi pojasnil. V eni knjigi sta dva madeža, ki sta še popolnoma sveža, toda nista tako gosta, da bi se ne videlo, da je zadnji sklep preddatiran, da je v enem prejšnjih sklepov zaračunjena svota sedem tisoč tristo in dvajset frankov, med tem ko občinski svetovalci o tem nič ne vedo.«

»Občinski svet je potrdil moje poslovanje in mi izrekel svojo zahvalo.«

»Da, toda ta sklep je bil storjen, ko niste bili več župan, ko niste imeli več pravice sklicati občinskih mož, predsedovati in zapisnik podpisati; zato ste tudi naredili datum za dva dni prej. Toda vrtnimo se na onih sedem tisoč tristo dvajset frankov . . .«

»To svoto sem vzel iz občinske blagajne, da sem delal z njo propagando za vlado«, pravi Chanat.

»Ah, to je bil torej denar, katerega ste tako razsipali, ko ste kupovali glasove! Toda pozabili ste, da je bila to vaša zasebna stvar, občinski svet ni imel namena, obremeniti občino s to vsoto.«

Svetovalci priznajo Galtieru.

»Menim, da ste radi tega edini?« vpraša Galtier.

»Da, da, da,« se je slišalo.

»Moram vas opozoriti, gospod Chanat, da je moja dolžnost, da naznamim to gospodu prefektu. Vpeljana bo preiskava, in pri tej znajo priti še druge stvari na dan — kar bi bilo — am gotovo neprijetno. Svetujem vam torej, da storite najbolje, če vrnete občini takoj vsoto, katero ste ji vzeli protizakonito.«

Chanat pomisli nekoliko, potem pa pravi: »Vrnem denar.«

»Prinesite ga takoj, kajti izgotoviti moram poročilo na prefekta še danes.«

Chanat je divje pogledal svetovalce, ki so bili nekdanj njegovi prijatelji.

»Podleži, lopovi,« je mrmljal, »ste bi si v čast, da so dali denar za volitve, če bi zmagali. Razen tega nam bi povrnila vse vlada; veliko plačilo so mi obljubovali. Pariški somišljeniki in sedaj plačati moram denar iz svojega žepa. Ti ničvredni republikanci.«

Odprl je svojo slavno blagajno in vzel iz nje zahtevano vsoto.

»Mora biti,« je zdihoval. To imam od republike! Nesramna vlada! Če bi imeli cesarstvo, dali bi mi denar iz cesarjeve privatne blagajne, ne pustili bi plačevati meni!»

Spravil je denar v žep in zapustil pisarno. Na hodniku sreča Emo.

»Poslušaj,« ji reče, »odpri okna v salonu, igraj citre in poj zraven.«

Emo strmi začudena v svojega očeta.

»Pojdi igrati,« ji zapove, »ljudje naj mislijo, da smo zadovoljni in veseli.«

»Ali oče, saj vendar žalujemo.«

»Potem igraj kako pogrebnično,« odvrne on in zapusti hišo.

Na županstvo prišedši, vrže denar na mizo.

»Tu je manjkajoči znesek,« reče, »denar ni bil izdan, temveč je ležal samo v moji banki, kamor sem upal dobiti kmalu celo občinsko blagajno. Če je ležal denar pri Veranu ali pri meni, je vseeno.«

»Nimam vam dati pobotnice, gospod Chanat,« pravi Albert.

Nekdanji župan zapusti brez besede zborovalnico, na stopnjicah pa se obrne in žuga s pestjo: »Roparji, tatovi, republikanska sodrga!»

Ko je šel Galtier po končanem zasedanju domu, sreča Allarda.

»Vesele novice,« pravi ta, »Pelussin je zopet nastavljen, dosedanji registrar mirovne sodnije je dobil pismo, če hoče postati mirovni sodnik v Royboni; naš stari poštni upravitelj prevzame zopet vodstvo pošte, gospa pl. Slepč je odpotovala, bivši davkar ji bode takoj sledil, kakor hitro pospravi svoj salon z lilijami in podobami kralja in papeža!»

»Nasilni prevrat, se je v Royboni posrečil«, vzklikne Galtier vesel, »pridi z menoj domu.«

Pred hišo je stal Monestrel in čakal nanj.

»Moj ljubi sin,« pravi, »prišel sem, da določiva poročni dan.«

XXIII.

Ptice si delajo gnezda.

»Ah, poročni dan,« reče Galtier in pelje Monestrela in Allarda v sobo, »to je stvar, katere ne moreva sama ukreniti.«

»Zakaj ne?«

»Lucija ima besedo.«

VABILO

XXVI. REDNO VELIKO SKUPŠČINO

„Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“

v nedeljo, dne 10. septembra 1911

ob 11. uri dopoldne

v TRŽICU na Gorenjskem (v salonu gostilne pri »Bastiju« gospe Frančiške Perne, hiš št. 99).

□□□

VSPORED:

1. Nagovor prvomestnika.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo nadzornišva.
5. Volitev članov v družbeno vodstvo.¹⁾
6. Volitev nadzornišva (5 članov).²⁾
7. Volitev razsodništva (5 članov).³⁾
8. Slučajnosti.

Vodstvo »Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani«,

dne 26. avgusta 1911.

¹⁾ Iz vodstva letos izstopijo gg. Fr. Črangoj, dr. Ernest Dereani, Gregor Einspieler, Luka Svetec. — V odboru pa še ostanejo gg. And. Senekovič, Aleks. Hudovernik, dr. Iv. Merhar, Fr. Pahernik, dr. Janko Šlabinger, dr. Ivan Tavčar, Ivan Vrhnovnik, dr. Gregor Žerjav.

²⁾ V nadzorništvu so bili gg.: dr. Fr. Ilešič, dr. Ferdo Müller, Matija Prosekar, dr. Vladimir Ravnihar, Miloš Stibler.

³⁾ V razsodništvu so bili gg.: dr. Vinko Hudelist, Jak. Kogej, Karol Šavnik, dr. Fr. Tekavčič, dr. Karol Trillef.

DOSTAVEK: Odhod iz Ljubljane z jutranjim vlakom 6:48, iz Kranja 7:49. Takoj po prihodu v Tržič polože skupščinarji venec na gomilo pokojnega mecena Polaka. — Obed bo pripravljen v gostilni g. Mateja Lončarja št. 143, ge. Frančiške Perne št. 99 in g. Jos. Štera št. 116 ter v drugih narodnih gostilnah. Kdor hoče, da dobi tu pripravljen obed, naj se oglasi do 4. sept. pri navedenih gostilničarjih ali pri podružnici »Družbe sv. Cirila in Metoda« v Tržicu.

8. septembra v Postojno! — Moška podružnica »Družbe sv. Cirila in Metoda«, ki bo imela 8. septembra ob 3. uri popoldan veliko veselico v Postojni pri »Kroni« v korist novi družbi Tržaški soli, je izposlovala, da bodo posestniki te slavnosti mogli v jamo proti znižani vstopnini 1 K i. s. pojdejo vsi posestniki v jamo skupno ob 1/211 uri dopoldan.

Ker je vstopnina druge dni 3 K in letos ni bilo na Vel. Šmaren običajne jamske veselice z znižano ceno, bode gotovo za marsikoga z Reke, iz Pulja, Ljubljane, Trsta in Gorice kazalo, da ta dan pride obiskat jamo, popoldan pa veselico. Vstopnice po znižani ceni se bodo dobile le v hotelu pri »Kroni«.

Iz komenskega okraja.

Iz Škrbine, 27. 8. 1911. — Zadnje številke »Primorskega Lista« nas silijo, da treba javnosti marsikaj naznaniti, kar bi lahko ostalo tajno. Tako namreč je »Primorski List« pisal o Jazbecu, katerega je nazival z »malopridnežem«, javnost naj bi mislila, da je »liberalec«.

Sama stvar je pa tako-le: Josip Jazbec je čuk, ter ima tudi čukovski kroj. Pred dnevi je ta »malopridnež« prišel v domačo gostilno Vik. Adamiča. Tukaj je dobil iz bližnjega Pedrijevega starega več kot 65 letnega moža, katerega je začel takoj prijemati. . . . Nato se je ubogi starček branil, na kar ga je ta še vrgel ob tla. Starček je napravil ovadbo pri sodnji, za kar je bil Jazbec kaznovan na 8 dni zapora in 10 K odkodnine starčku. Gotovo bi Jazbec vdobil več, a je sam prizadeti prosil, da naj se mu da najnižjo kazen.

»Primorskega Lista« dopisnik nekaj vedno stika glede tega, kakor češ, da je naprednjak. Ve pa gotovo, da je še celo blagajnik od »čukov«. Da, da vemo, da se sramujete take družbe. Kdo bi se ne?

Klerikalci so obrekovalci in kradeži časti; naj služi v to ta novi dokaz iz Škrbine. Dobro znani cerkveni organist Jožek Oceričev, kateri brblja kakor kaka stara baba, ter je desna roka našega Mihota, marsikaj stori tako, da se sam sebe sramuje, ter izda več kron radi tega. Ni znano ali sta »v kasi« skupno z Mihotom ali trpi sam.

Povedano bodi, da smo vdobili pri nas pred letom novo delavsko družino iz Trsta pod imenom Colja. Ta družina si je kupila tukaj hišo z malim vrtom. Gospodar Avgust Colja je izvrsten čevljar, gospa pa se je preteklo zimo izučila v Trstu za izkušeno babico na svoje stroške. Družina je vredna spoštovanja. Le našemu Jožku ni bila po godi, ter je neki večer prišel razlagat o gospej lažnive reči. To pa edino zato, ker ta družina klerikalna. Jožk, ali Te ni bilo sram, da hočeš na tak način pošteni družini odtrgati košček kruha iz ust? Ali so taki nauki klerikalizma? sramota naj te oblije. Gosp. Avg. Colja je vse to slišal, kar so tudi druge priče potrdile in bil je prisiljen vložiti tožbo proti Jožku Oceričevemu. Kajti tukaj se je šlo za nekaj resnega. Vložena tožba pri komenskem notarju ni izpočetka nič optašila svetega Jožka ter ga je še nekako ojačila. Ko je doznal, da je vse to res, je poslal moža k Avg. Colja z namenom, da ako ne odstopi od tožbe, mu on napravi kar celo dve. A to ni rodilo vspeha, prišel je predan obravnave, zvit Jožek zjutraj je bil možak, da se ni bal, kar je govoril. Zvečer pa si je vdobil tovaršijo ter šel trnjevo pot s solzami v obeh prosit odpuščanja. Gos. Avg. Colja ter razžaljena gospa Ivanka Colja so vse to odpustili, ampak grenke je požiral. Od

tistega dneva ve, zakaj nosi ruso čukovsko kapo.

Drugi dan je šel gosp. Avg. Colja vstaviti in naznaniti gos. Kotniku poravnavo. Gosp. Kotnik ni hotel poravnave kar tako, ampak je moral Colja iz Komna po svojega prijatelja. Tako še le sedaj se je vsa stvar poravnala v sodnji na zapisnik. Gotovo je, da bi ta obravnava spametovala Oceričevega, ako bi ne bila družina Colja tako dobra.

Jožek kmet in organist cerkveni je moral dati 60 K in stroške in vsak ga imenuje po zasluženju s pravim imenom. To pa bodi povedano, da je najboljši veljak klerikalne stranke, potem ni čuda, da se celo gosp. nunc sramuje takih oseb.

Pri nas imamo društvo »Narodni dom«. To društvo je klerikalcem tak v nasprotju kakor trn v peti. Vedno kaj primanjkuje v sobi, že 3 ključke so zlikovci vzeli iz vrat. Tablo nad sobo so letos poškopili z bakreno galico. Kar se je pa sinoci, pončiči pripetilo, je višek lumparije. Spravili so neznanj lopovi vse časopise na kup bralne mize in to sežgali. Sreča je, da se ni unela miza ter potem razširil ogenj sedež v tej neznosni vročini.

Gotovo je, da pride se vsemu temu prej ali slej na sled. Toliko za sedaj.

Iz kanalskega okraja.

Iz Levpe. — (Poštna nabiralnica.) Neverjetno je, kako počasno in zmešano prihajajo pisma in druge pošne pošiljave. od tukajšnje pošne nabiralnice med pod njo spadajoče občinstvo. Neka oseba je dobila komaj po preteku 3 tednov oddajni list za priporočeno pošiljatev, potem šele se je dvignilo isto pri poštnem uradu v Avčah. To je pa samo radi nezmožnosti poštnega nabiralničarja, ki menda ne zna več kot komaj črko A brati ravno tako pisati. Dan na dan gredo pisma in sploh vse pošiljave iz ene vasi v drugo, še sami ne vedo kam jih pošiljajo. V prvi vrsti se res moramo prizadeti zahvaliti vsem istim, kateri so nam pripomogli do teh odnošajev.

Želeti bi bilo, da se ta reč s pošto nabiralnico uredi tako, da bo res služila svojemu namenu.

Več prizadetih strank.

Iz kobarškega okraja.

Iz Kobarida. — († Janez Bandel Bratovska ljubezen duhovnika). — V ponedeljek je umrl tu g. Janez Bandel, ki je bil svoječasnno podučitelj. Službovati je začel takrat, ko je bila ljudska šola še pod duhovskim nadzorstvom. Ko je bila pa vrejena po novih šolskih zakonih, so silili Bandela, da bi šel k skušniji učiteljske sposobnosti. Ker tega ni storil, so ga po dolgem zavlčevanju odslovili in mu dali milostno pokojnino po — 20 K na mesec. To je bilo pred 28 leti.

Bandela se je usmili! g. Manfreda (Šribar), ki ga je sprejel v hišo in skrbel zanj. Celih 28 let ga je redil, in imel z njim križ, posebno zadnja leta. Končno je umrl in g. Manfreda je poskrbel vse, kar je bilo treba, za dostojen pogreb itd. Vsa čast takemu možu!

Ali čegava naloga in dolžnost je bila, skrbeti za rajnega Bandela? Ali Manfredova ali pa . . . bratova, ki je bogat katoliški duhovnik, župnik Blaž Bandel si je nabral veliko premoženja v Brdih (Cerovo), vidimo ga često ponosno korakati po Gorici, a ta katoliški mož se ni nič brigal za svojega krvnega brata. Včasih kaka ponošena suknja, — to je vse, kar je bratu privoščil.

Ko je r. Bandel zadnje čase bolehal, je pisal bratu, a ta mu še odgovoril ni; priporočena pisma so priromala nazaj v Kobarid. Tujec Manfreda naj skrbi za Bandela, rodni brat, katoliški duhovnik pa kar zavrne priporočeno pismo, v katerem ga Jožec s povzdignjenima rokama prosi par kronic podpore! Ali ni to škandal?

Iz krminkskega okraja.

Iz Krmine. — (Tatvina na pošti.) V noči od torka na sredo so udrli neznanj tatovi v poštni urad ter odnesli iz njega svoto 6500 K. Odprli so malo priročno blagajno ter vzeli iz nje omenjeni znesek. Navadno se spravi denar v veliko blagajno, tisti večer prej pa so ga pustili v priročni. Tatovi so pustili na miru veliko blagajno, kakor da bi bili vedeli, da je denar le v priročni. Odprli so tudi nekaj pisem in drugih pošiljatev pa so jih pustili potem v miru. — Prijeli so nekega človeka pa najbrže oni ni tat.

Tatovi so ulomili skozi zadnja vrata hiše v kateri je nastanjena c. kr. pošta, in od tu so šli potem v poštni urad.

Znamk in drugih vrednotnic se niso dotaknili. Tudi neko pismo, v katerem je bilo 10 K, so pustili, dasi so ga raztrgali. Menda zato, ker je bilo pismo naslovljeno na nekega vojaka. Tatovi so delali lahko nemoteno, ker je hiša prazna, brez stanovalcev.

V sredo so aretirali v Vidnu nekoga, ki je menjaval večjo svoto avstrijskega denarja. Pa tudi v Gorici so zasačili neki sumljiv individuum.

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino,

ki je edina slovenska ter najboljša zbravilna in namizna kislava voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vin., kamor narečnik do loči. — Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim! Svoji k svojim!

»Moja hči je pri Crillonovih, ali naj gremo tja?«
 »Z največjim veseljem. Ti greš z nama, Allard, morash biti navzoč pri tako važnem posvetovanju . . . Kaj pa pravite vi, Monestrel k dogodku v deželi?«
 »Ah, ne vem, kaj naj si mislim, ljubi Albert, naš župnik se tako boji.«
 »Boji se?«
 »Da, pravi, rdeči pridejo gotovo do popolne moči; potem pa bodo kakor za časa prve revolucije morili duhovnike.«
 »O, ne verujem, da bi šli tako daleč«, odvrne Albert.
 »Res ne? Ali če tudi ne pride do skrajnosti, za nas stoji stvar zelo slabo, upam samo, da če se zgodi v Royboni kaka nesreča, da se bode te potegnili za vašega ubogega tasta.«
 »Bodite brez skrbi, gospod Monestrel.«
 »Dobrodošli«, pozdravi Crillon goste.
 »Lucija, prišli smo, da določimo poročni dan«, reče Albert svoji nevesti.
 »Res, oče?!«
 »Da, ti sama lahko določiš ta lep dan.«
 »O Albert«, vzklikne Lucija in se nasloni jokajoča na ramo zaročenca.
 »Ti neumnica«, pravi Ana, »kako se moreš vendar jokati pri tako veseli novici.«
 »Da, to so živci . . .« meni gospa Crillon.
 »O ne«, šepeta Lucija Albertu, ki jo drži objeto, »to je veselje.«
 Posvetovali so se nekaj časa o dnevu. Ana bi imela rada poroko isti dan s prijateljico, ali to ni šlo, Pavel je moral še preje nastopiti službo.

»To je res grdo«, se jezi Ana smeje, »midva sva že toliko časa zaročena, pa morava čakati, pri vaju pa se je vse šele pričelo . . .«
 »Da, ali midva sva trda samoljubneža, ne jemljeva nikalih ozirnov«, se smeji Albert.
 »Hočeta kakor ptiči sezidati pomladi gnezdo«, pristavi Allard.
 »Tako je«, potrди Albert.
 »Binkošti so enoinvajsetega maja«, reče Monestrel, »vzemimo sredo, štirindvajsetega maja, če vam je po godu.«
 »Zadovoljen«, pravi Albert, »če nima Lucija nič proti temu.«
 »Meni je tudi prav.«
 »Kdaj pa se peljemo v Lyon, da nakupimo?«
 »To se morate pa dogovoriti z mojo ženo, ona vaju bo spremljala.«
 Potovanja sedaj niso dolgo odlašali, zaročenca je sprejela v Lyonu Lucijina teta z odprtima rokama. Galtier ni našel oprave in predmetov, kakršne je želel.
 »Peljali se bomo v Pariz«, pravi, »razven svile ni dobiti tu ničesar.«
 Teta se je vesela smehljala, gospa Monestrel pa je vskliknila začudena: »O moj Bog, v to pregrešno gnezdo hočeta, in mene hočeta vleči s seboj . . .«
 »Pojdem jaz z otrokoma«, reče teta.
 »Ti?!«
 »Da, upam, da mi jih zaupaš?«
 »Gotovo . . .«, odvrne gospa Monestrel po daljšem premišljevanju, »ali prosim te, ne izgubi Lucije izpred oči.«
 »Ne skrbi.«

»Prihodnji dan so se odpeljali v Pariz, in ko so prišli ter dobili v dobrem hotelu stanovanje, reče teta: »Nisem prišla z vama, da bi hodila za vama kakor orožnik. Pojdita otroka, oglejta si lepo mesto z vsemi znamenitostmi, poskrbita, kar mislita nakupiti in zabavajta se kakor vama veli srce; Albert pozna Pariz, torej se ne bode izgubila. Dam vama časa cel mesec.«
 Albert in Lucija sta porabila dovoljenje, vesela sta hodila po mestu roko v roki; postajala sta pred izložbami in nakupila celo množico malenkosti, na katere preje niti mislila nista.
 »Hladno je«, pravi Albert.
 »Vsa sem že premrta«, odvrne Lucija.
 »Veš kaj, s čem bi lahko jezila Chanatove? Če bi prišla s kožuhi domu.«
 »Da in med tem bi bilo nama gorko.«
 »Pridi.«
 »Vstopila sta pri krznarju.
 »Ah, tu je kožuh, popolnoma tak, kakor Emin«, pravi Lucija, »koliko pa stane.«
 »To je sicer prava krzna, stane pa le petsto frankov«, odvrne prodajalka.
 »Gospa je rekla, da je stal njen več.«
 »Krzna in okraski ne morejo biti lepši, kakor pri tem milostljiva gospa«, pravi prodajalka.
 O, pravi mi milostljiva gospa, si misli Lucija, in zardi veselja, ima naju za poročena.
 Albert je kupil svoji nevesti kožuh iz vidrovine za osemnajsto frankov, sam pa si je izbral lepo sukno iz pravega astrahana.

Domače vesti.

K tukajšnjemu gozdnemu ravnateljstvu je premeščen tajnik dr. Tevini, ker odide dr. Otitsch v Solnograd. Pred kratkim smo poročali, da je imenovan za voditelja gozdnega urada zagrižen German; za zagriženim Germanom pride v gozdni urad pa še zagrižen Lah Tevini!

Imenovanje. — Sodni kancelist Jernej Sulina v Pulju je imenovan za oficijala.

Draginjska doklada za učitelje v gradiščanskem okraju. — Okrajni šolski svet gradiščanski je vzel v svoji zadnji seji v prêtres prošnjo učiteljskiva za draginjsko doklado. Dovolil je kot draginjsko doklado 20% poviška na začetno plačo vsakemu učitelju brez razlike in sicer za toliko časa, dokler ne poskrbi deželni zbor za zboljšanje.

Drž. poslanec Bugatto v Devinu. Kakor smo poročali, je padala močna toča po Devinu in okolici ter napravila velikansko škodo. Te dni je prišel v Devin poslanec Bugatto (Devin spada v njegov volilni okraj) ter si ogledal škodo, vzročeno po toči. Skupno z županstvom se hoče pobrigati, da dobijo Devinci kako izdatno državno podporo. V Devinu se imata graditi dva vodnjaka, vladni prispevek znaša 24000 K, ali tu vmes je neko nesporazumljenje med občino in oskrbništvom v devinskem gradu. Bugatto je posredoval, da bi to nesporazumljenje odpadlo ter bi se zgradila tako potrebna vodnjaka.

Kaj pa kuhate Vi, kaj dajate na mizo? — tako se sprašujejo gospodinje v Gorici pri današnji velikanski draginji. Na trgu se dobi malo ali nič in kar je, je neznanško drago. Kar dan na dan se draži vse.

Če pojde tako naprej, nastane neznosna draginja tako, da srednji in revnejši sloji ne bodo imeli kaj jesti. V provincialnih mestih menda ni nikjer tako velike draginje kot je v Gorici. — Drugodi po svetu jedo ceneje goriške pridelke kot pa v stelnem mestu Goriške dežele. Tu bi se moralo tudi kaj storiti, da se zatre velikanska draginja v Gorici.

Kolere v Gorici torej ni. — O g. Flajsu so dognali v Trstu, da je bil obolen na driski in ne na kolero. G. Flajs je že zdrav in čil.

V Krmini so aretirali kot sumljivega tatvine na tamkajšnjem poštnem uradu (glej dopis iz Krmina) nekega Camillo De Lorenzi.

V vlaku je umrl neki umobolni, pristojen v občino Sv. Križ na Vipavskem. Peljali so namreč 4 take reveže iz Trsta v goriško norišnico, ker spadajo v to, ker so pristojni v našo deželo. Po poti je bil omenjeni nemiren, prijelo so ga slabosti in nagloma je umrl. Pokopali so ga na goriškem pokopališču.

Nevarnost za kolero v Gorici. — Pišejo nam: »Ko sem minolo nedeljo po končani službi božji na Kostanjevici šel iz cerkve skozi zakristijo k vodnjaku, in ko se pokrepčam s kozarcem hladne vode, mi šine v nos grozni smrad. — O, od kod to? Kaj je to? — stopim malo bolj na prosto pa še hušji smrad mi bije v nos iz od solnca razgretih tel. — Kaj je bilo? Kmalu na to sem se prepričal, ko sem kvišku pogledal, sem videl, da je skozi okno samostanske celice nekdo iz ponočne posodiče — izlil tekočino na javni prostor pred zakristijo. In v tej neznosni poletni vročini, pa še posebno zraven pitne vode. — In tak smrad morajo ljudje duhati že leta in leta.

Kdor bi tega ne verjel, se lahko o tem vsaki dan prepriča. Posebno lepo pa ni od patrov!»

Pokvarjeno in narejeno vino je hotel prodati neki Tomaž Pecorari iz Slovrenca pri Moši. Na tukajšnjem poskuševališču se je pokazalo, kako je napravljeno to vino ter da je zdravju škodljivo. Pecorari je obsojen na 150 K globe. Ponarejeno vino so mu seveda zaplenili.

Aretacije. — Blizu državnega koldvora je aretirala policija nekega 20 letnega Kristjana Susiča in Al. Semoliča, ker sta sumljiva tatvine in sta brez dokumentov. Prvi je bil radi tatvine že opetovano kaznovan.

Da ga iščejo orožniki, misli neki 29 letni Andrej Pintar iz St. Ferjana, in sicer radi tega, da bi se bil on izrekel razžaljeno za cerkev. Ustal je ponoči ter prišel ob 3¹/₂ na tukajšnjo policijo naznaniti se. Tu

so hitro videli, s kom imajo opraviti. Nesrečnega sina je prišla iskat mati ter ga peljala domov.

Nesreča pri delu. — Padel je v ladjedelnici v Trziču s precejšnje višičine neki delavec ter se močno poškodoval. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico.

Sedem kravat za znesek K 720 je vzel neki Karol Culot v Felberbaumovi trgovini na ime g. Josipa Kosovela. Ta je pa čez nekaj časa slučajno prišel v omenjeno trgovino. Ko so ga prašali, če je dobil blago, se je razkrila goljušija, katero je zakrivil Culot.

Pođ voz je prišel 17 letni Miha Batagelj iz Kamenj na Ajdovskem. Voz mu je šel čez nogo ter mu jo zlomil dvakrat. Prinesli so ga v goriško bolnišnico.

Sokolski vestnik.

XI. izkaz

daril za Sokolski dom v Gorici.

Prispevek telovadcev »Sokola« v Gorici	29 K —
Prispevek maraščaja »Sokola« v Gorici	3 » 40
Nabiralnik v holetu pri »Jelenu«	12 » 87
Prispevki deležnikov za avgust	70 » —
Skupaj	115 K 27
prištetih dohodki X. izkaza	1688 » 04
Znaša sklad skupaj	1803 » 31

Kot deležnik pristopil je z vplačanin zneskom 25 K bratski »Sokol« v Ajdovščini, za kar se mu najpresrečnejše zahvaljuje, kakor tudi vsem ostalim darovateljcem in prispevateljem odbor.

Goriška Sokolska župa opozarja bratska društva, da se bo vršila v nedeljo dne 3. septembra t. l. ob 9. uri predpoldne seja župnega vaditeljskega zbora v Gorici v društvenih prostorih v ulici sv. Iva na 7. l. nadstropje.

Ker je seja izredno važna, pozivljamo predsednike in podpredsednike, da se je navedeno in točno vdeležijo. Na zdar!

na tombola v Solkanu. — V nedeljo 3. septembra t. l. popoldne ob 3. uri priredi »Sokol« v Solkanu javno tombolo na trgu pred Mozetičevu gostilno (Droč.) Dobička sta dva: činkvina 100 K in tombola 200 K. Srečke se prodajajo po 40 v. Po tomboli bo veselica na senčnatem dvorišču g. Al. Mozetiča s temle vsporedom: Godba, telovadba na orodju, nastop naraščaja s palicami, telovadba naraščaja na orodju; Sokolska, poje moški zbor, Poštena deklica, šaloigra, Opomin k petju, poje mešan zbor, Rožmarin, poje mešan zbor, Rožici, poje mešan zbor. — Vstopnina k veselici 40 v. Po veselici ples in šaljiva pošta. Čisti dobiček je namenjen za zgradbo Sokolske telovadnice. K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

V slučaju slabega vremena se bo vršila tombola prihodnjo nedeljo 10. sept.

Zveza narodnih društev.

»Godbeno strelsko društvo v Lokah« priredi svojo prvo veselico ne 3. septembra, kakor je bilo objavljeno, ampak 10. septembra. Pieložilo se je veselico na 10. sept. radi veselice solkanskega »Sokola«.

Vspored veselice je sledeči: 1. Ob 8. zjutraj streljanje za dobitke na vojaškem strelišču v Panovcu, pri streljanju svira društvena godba. Po končanem streljanju skupen odhod po Panovcu v Kronberg na veselični prostor. g. Frana Komela. 2. Ob 3¹/₂ streljanje na leteče plošče za dobitke. 3. Razdelitev dobitkov. 4. Nagrada istemu, kateri pove najlepšo izvedljivo lovska laž. Nagrada obstoji iz dobre južine in sicer: gnjati, sira, kruha in enega piščanca; ker se pri laganju precej posuši jezik, dobi tudi butiljko dobrega vina. 5. Srečkanje. 6. Ples. 7. Umetni ognji.

Vstop k streljanju imajo vsi bodisi kakršnegakoli slobodi lovskega ali strelskega društva. Naznanila sprejema društveni tajnik Fran Komel v Kronbergu.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

10 zavodov za svinjerejo. — Vlada je sklenila zgraditi deset zavodov za svinjerejo. Eden se gradi na Kranjskem, trije na Nižnje Avstrijskem, po dva pa na Češkem, Moravskem in Gališkem. Vlada upa,

da bodo tudi kmečke zadruge in posamezni veleposesniki posnemali njen zgled in da pride že drugo leto iz vsakega takega zavoda 900 do 1500 prašičev na trg.

Kreditno društvo za jugoslovansko zadrudništvo. — Kakor se čuje, namerava največji slovanski bančni zavod »Živnostenska banka« na podlagi svojih pravil ustanoviti kreditno društvo za jugoslovansko zadrudništvo v področju svoje podružnice v Trstu. Ustanovitve takega društva od strani banke, ki razpolaga čez obilna denarna sredstva je vsekakor najsimpatičnejše pozdravljati ter bi bilo z ustanovitvijo takega zavoda jugoslovanskemu zadrudništvu nedvomno vstreženo.

Ker so predpriprave za to povsem dokončane, stopi kreditno društvo lahko vsak čas v življenje. Zadruge, ki bi se za ta najnovejši pojav zanimale, naj se obrnejo na »Živnostenko banko« podružnico v Trstu, ulica San Nicolo 30.

Armadna uprava kupi po trgovski navedi za: Gradec 1600 q sena, 1200 q steljne slame, 400 q slame za postelje; Maribor 1500 q sena, 1000 q steljne slame, Beljak 300 q sena, 800 q steljne slame, Ljubljano 1200 q sena, 800 q steljne slame, 200 q slame za postelje; Gorico 800 q steljne slame, 200 q slame za postelje; Palj 500 q sena, 300 q steljne slame, 500 q slame za postelje.

Tozadevno pogajanje zavarovanja se vrši 9. septembra 1911. pri e. in kr. oskrbovalnem skladišču v Gradcu.

Ko'ekovane ponudbe morajo biti najpozneje do 9. ure zjutraj pri oskrbovalnem skladišču v Gradcu, pri katerem se udobé tudi bližji pogoji iz tam razvidnih kupčilih naznanil in usančnih knjižic. Te naznanila in knjižice se udobé tudi pri okr. skladišču v Gradcu, Mariboru, Celovcu, Ljubljani, Gorici, Trstu in Pulju brezplačno. Od e. in k. intendantec 3. zbora.

Goriška Kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Danica« naznanja da se bo vršila drugo nedeljo cestna dirka Miren-Gorica. I. oddelek dirkačev juniorjev odhod ob 3. uri pop., II. oddelek ob 3¹⁵ za dirkače, kateri so si že pridobili kako darilo. Vršila se bode tudi polževa in umetna peš-dirka, srečkanje itd. Vloga k vsaki dirki 1 krono.

Politični pregled.

V ogrskem državnem zboru je poslanec Lovaczy predložil predlog za prosto kolportajo. Predlog je utemeljeval omenjeni poslanec včeraj. Predlog je bil odkazan pravosodnemu odseku.

Čehi in parlament. — Češki agrarci so imeli v Příbramu velik shod, na katerem so govorniki drug za drugim odločno naglašali: »Brez češkega deželnege zbora ne bo državnega zbora!«

Maroko. — Francoski poslanik Cambon je odpotoval 30. t. m. v Berlin. On ima od francoske vlade nalogo zahtevati od nemške vlade točne izjave glede Maroka; poročal bo vladi nemški o koncesijah v Kongu, za katere je pripravljena Francija. — Pričakuje se, da se maroško vprašanje reši mirnim potom.

Razne vesti.

Umri je na Dnuaju časnikar Viljem Hercog, izdajatelj znane korespondence Hercog.

Pri vojaških vajah na Notranjskem je bilo baje, kakor poročajo nemški listi, ranjenih več vojakov, mnogo pa jih je obolelo. Neka ženska je bila zadeta z ostrim strelom v vrat.

V štiridesetih dneh okolo sveta. — Časnikar Tager-Schmidt, ki je po naročilu ista »Excelsior« potoval okolo zemlje, je prispel v pondeljek ponoči v Cherbourg, a prejšnji dan se je javil v uredništvu »Excelsior«. Odpotoval je 17. julija ob eni in 18 minut in je potemtakem v štiridesetih dneh prepotoval 30.767 kilometrov. Jules Verne je torej ugnan v kozji rog.

Velika poneverjenja in goljufije. — V Berolinu so zaprli zaradi goljufij in poneverjenja bankirja Pavla Kwietja in Martina Gansa.

Hišna preiskava je dognala, v banki, da 2.000.000 vlog ni pokritih. Kam je izginila taka svota; se še ne ve.

Tatinska družba na ladajah. — 23. t. m. so v Zadru zaprli Ant. Horvata, ki je izvršil več tatvin na parniku »Pannonia«, dalje na »Ödöfö«, »Hohenlohe« in »Baron Gautsch«. Predvčerajšnjim so zaprli v Trstu njegova pomočnika Josipa Stülterja iz Zagreba in Karla Heiderja iz Celja.

Pomiloščeni bosenski vojaški begunci. — Na cesarjev rojstni dan so bili pomiloščeni trije vojaški kaznenici, ki so bili za časa aneksije pobegnili v Crnogoro, ali so se kasneje vrnili ter so bili obsojeni v ječo.

Cestni rop rači nekaj kronic. — Na zatožni klopi pred poroto v Ljubljani je sedel 24 letni Anton Mihelič iz Naklega, obtožen ropa. Šel je z nekim tovarišem s Koroškega Jos. Polajnarjem po cesti, ki je nameraval iti v Jezero na Koroško. Mihelič ga je napadel na cesti ter mu vzel denar, potem je zbežal. Mož je že predkaznovan. Porotna sodnija mu je prisodila 9 let težke ječe.

Izgređi radi draginje živili. — V bližini Pariza je napadla množica nekega péka zavoljo visokih cen kruha. Pek se je branil in parkrat ustrelil v množico.

Demonstrantje so na to demolirali pekovo prodajalno.

Ruski aviatik ponesrečil. — Iz Petrograda poročajo, da je padel zrakovalec poročnik Zolotuhin tako nesrečno, da je po padcu kmalu umrl.

Cigane podijo iz Italije, ker jih smatrajo za raznašalce kolere. Obilo teh ciganov utegne priti v Avstrijo ter zanesti v njo kolero. Prve bi bile okužene obmejne dežele. Baje se pušča v Avstrijo le take cigane, ki so pristojni v kako občino v državi. Pa tudi te treba dobro preiskati in očistiti, predno pojdajo po državi okoli.

Zopet velik gozdni požar. — Na Nizozemskem v kraju Herkensbosch je gozdni požar uničil 20.000 orolov gozda. Ponesrečilo je več ljudi.

Strašen vihar je divjal v Charlestonu v Ameriki. Orkan je napravil ogromno škodo.

Morje je preplavilo pristaniški oddelek mesta. Utonilo je nekaj oseb.

Kolera v Italiji. — Italijanska vlada je dolgo časa prikrivala kolero. Ali vkljub temu je Evropa sedaj obveščena, kaka nevarnost jej preti od kolere iz Italije, ki se tam širi. V Livornu so bili prvi slučajji kolere 3. julija. Okoli 20. julija je že umrlo vsaki dan po 20 oseb; meseca avgusta pa že po 50! Okoli 70.000 ljudi je zbežalo iz Livorna. Od 1. jun. do 5. avg. je bilo na kolero bolnih 4228, umrlo jih je 1640. Kolera se širi v Italiji proti severu. Kaka nevarnost za — Avstrijo!

Naporne izkrcevalne vojaške vaje v Damaciji so dokazale veliko odpornost in vztrajnost našega vojaštva. Moštvo je zelo trpelo na pomanjkanju hrane in vode, ki so jo v avtomobilih vozili iz Zadra; strašna je bila tudi vročina ter je šele zadnji dan ozračje ohladil dež. Kljub vsem naporom in težavam pa se je moštvo hrabro držalo do zadnjega in je bilo le par slučajev lahkih obolenj. Poveljniki so se naravnost čudili četam. Zato je bila prestolonaslednikova pohvala v polni meri opravljena.

Nemiri zaradi kolere v Italiji. — Pred par dnevi je prišel iz Cosenze v Verbicaro okrožni fizik z oddelkom rdečega križa. Župan, katerega oče je bil ubit pri nemirih, ki so nastali v letu 1857, tudi zaradi kolere, je pobegnili, a se je moral vrniti na zahtevo okrožnega fizika. Z njim so prišli tudi uradni slugi. Mrliče, ki so umrli za kolero in so ležali nepokopani po hišah, so pokopali; zaprli so okuženi vodovod in za nadzorstvo trga za živili so namestili vojaškega zdravnik. V nedeljo se je zbrala velika množica ljudstva in je zažgala občinsko hišo. Enega uradnega slugo so ubili s sekiro. Župan je moral pobegniti. Množica je na to naskočila brzojavni urad in je prerezala žice. Brzojavni uradnik je po sreči pobegnili na neki vrt, kjer ga je lastnik vrta skrtil. Ko je množica zapustila brzojavni urad, jo je ustavil redarstveni poročnik s tremi orožniki. Orožniki so morali streljati, da se je množica razkropila.

(Dolge na četrti strani.)

Mož na loteriji. — Moški se pritožujejo, da ne morejo dobiti niti na deželi več onih bojazljivih in pokornih deklet, ki postanejo po njihovem mnenju dobre žene. Dekleta pa se grdo držijo, ker ne morejo dobiti mož z dobro pozicijo in sigurno prihodnjostjo. Neki japonski trgovec v Tokiu je našel rešitev tega problema. Da dobi ženo, je otvoril loterijo. Kljentinjam, katerim se je njemu zdelo seveda, je dal po eno srečko, nagrada je bil: on, njegova bogata prodajalna in njegova ljubezen. Glas o tem se je hitro razširil in vse polno je bilo deklet, ki so šla kupit kaj v njegovo prodajalno. Na določeni dan so vlekli srečke in neka lepa Japonka je postala žena prodajalčeva. Star pregovor že pravi, da je ženitev loterija.

Kolera v Evropi. — Niti sto let ni, odkar je kolera znana tudi v Evropi. Od nekdanj je doma v Indiji; širila se in romala po svetu je začela šele leta 1847. Kitajska, Perzija, azijska Rusija so trpele dvajset let na tej epidemiji. Leta 1829/30 je stopila kolera prvokrat na evropsko ozemlje, na Rusko-Poljskem, 1831. leta v Nemčiji. Ruska vlada je bila leta 1829. razpisala nagrado 75000 frankov za najboljšo zdravilo proti koleri. Leta 1832. je divja kolera po Francoskem in Angleškem, od tam je bila prenešena v Ameriko. Zdravili so ljudi takrat proti koleri tako, da so jim puščali kri ter jim kuhali čaj; dajali so jim tudi opium.

Prvi vodiljivi zrakoplov. — Napravljen je bil leta 1834. v Parizu. Dolg je bil 40 m, visok 15 m, imel je obliko ribe. Polnili so ga z vodikom, imel je še neki omot, s katerim se je imel spuščati zrakoplov. Dve veliki kolesi in dve peruti so imele voditi zrakoplov. Motorja seveda ni bilo, ves mehanizem bi bil tičal v gibanju z mišicami zrakoplovca. Graditelj zrakoplova je obljubil, da pojde z njim iz Pariza v London ter da preleti to pot v 2 urah. Prišlo je bilo gledat obilo ljudstva, ali ubogi zrakoplovec ni mogel s taj. Gledalci so bili jezni, mislili so, da jih je »zrakoplovec« le potegnili, zato so planili po zrakoplovu ter ga razbili in raztrgali na kose.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 v. n. Ako je oglas obsejal se računa za vsako besedo 3 v. n. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

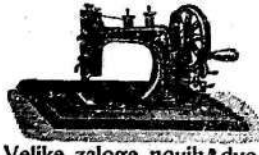
Nova hiša z obsežnim vrtom in velikim dvoriščem, s plinovo in električno vpeljavo — se proda. — Naslov povzema našo upravnitvo.

Odvetnik

Dr. Stanič

ima sedaj svojo pisarno v hiši glavne pošte, druge stopnice, drugo nadstr. (gledišču re no nasproti.)

Uhod toli iz glavne ulice Verdi 47. koli iz glediščne ulice 5.

Velike zaloge novih dvo-koles, šivalnih in kmetijskih strojev, orkestrionov, gramofonov, vsakovrstnih plošč itd. V zalogah imam veliko vseh gori navedenih tudi že rablj. strojev prav po ceni na izbero pri

Batjel-u

Gorica

Stolna ulica 2-4.

Mehanična delavnica. Prodaja tudi na obroke.

Ceniki poštne prosti.

Zaloga in zastopstvo lahkih švicarskih motorjev (Motosacoche) na navadnem kolesu. Kupuje se stara dvokolesa, šiv. stroje, gramofone, orkestrijone itd.

ZAHVALA.

Povodom prebitke izgube gospodične

Erne Goffo,

c. kr. poštne oficijantinja

izrekamo tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem, in znancem za obilo spremstvo na zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo vsem gg. poštnim uradnikom in uradnicam za predragi pokojni izkazano čast ter vsem darovateljem krasnih vencev.

TRST - ŠT. PETER, 29. avgusta 1911.

Družini Goffo in Brumat.

Pozor rodoljubi!

Zahtevajte povsod naše igraine karte

„Primorka“

Prva slovanska tovarna igralnih kart v Ljubljani.

Kako se obranimo želodčnih bolečin?!

Takim boleznim, na katerih trpi dandanašnje človeštvo, se pride vspešno v okom ter se jim more energično nasprotovati s tem, kar se pravočasno uporablja

Dr. Engel-nov nektar.

Kajti močan želodec in dobra prebava tvorijo temelj zdrave in telesu. Kdor hoče svoje zdravje ohraniti tudi do starosti, naj uporablja po svojih izvirnih uspehih sloviti

Dr. Engel-nov nektar.

Ta pijača, ki je izdelana iz izvrstnih zeliščnih sokov in iz vina, vpliva vsled svojega vestnega izdelovanja jako dobrodelno na prebavo liki želodčni liker, oziroma želodčno vino ter nima nikakih škodljivih posledic.

Zdravi ali bolni lahko uživajo ta nektar, brez da bi škodovali svojemu zdravju. Nektar vpliva pri pametni uporabi pospešujoče na prebavo in vzbudljivo na tvoritev sokov.

Zato se priporoča vžitek

Dr. Engel-novega nektarja

vsem, ki si hočejo ohraniti zdrav želodec. Nektar je dobro sredstvo proti želodčnemu katarju, krču, bolečinam, težki prebavi ali zasilženju. Ravnotako ne dopusti nektar, da se dobi zaprtje ali stisko ali količne bolečine ali srčno utripanje, ohrani temveč dober sen in živahen tek, zabranjuje torej nespečnost, duševno motenje, glavobol in nervozno utrujenost.

V širokih slojih ljudstva razširjen nektar vzdržuje veselost in veselje do življenja. Nektar se dobiva po 3 K in 4 K steklenica v lekarnah sledečih krajev: Gorica, Kormin, Gradišče, Romans, Ajd. Campolongo, Ronke, Tržič, Ajdovščina, Gor. Idrija, Tolmin, Kanal, Videm, Palma, Cervinjan, Ogled, Fiumičel, Grudež, Sežana, Vipava, Postojna, Milj, Trst itd., kakor tudi v lekarnah v vseh večjih in manjših krajih Gorisko-Gradišanske in sosednih dežel. Tudi razpošiljajo lekarnarje v Gorici 3 ali več steklenice nektarja po originalnih cenah v vse kraje Avstro-Ogrske.

Svari se pred ponarejanjem!

Zahtevajte izrecno

Dr. Engel-nov nektar.

Moj nektar ni nobeno tajno sredstvo, njegove sestavine so: samos 200, vino malaga 200, vinski škrljaj 50, glicerina 100, črno vino 100, sok jerochike 100, črešnjev sok 200, brinje 30 in mnogo drugih zelišč. Te sestavine se pomešajo.

Waldperle

napravljena iz izbranih gozdnih sokov kojim je pridjana velika množina sladkorja. S soda vodo, mineralno vodo, ali studenčnico se lahko napravi izborno osvežujočo pijačo. Postavno zavarovano. — Zdravniško priporočeno.

brez alkohola

Edini izdelovatelj: **Moritz Löw, Brünn-Hassowitz.**

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je z ozirom na premenjena in dne 21. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1908. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačavanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določiti tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2% večje, stalno naložene pa po dogovoru

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Gorica - ulica Morelli št. 12 - Gorica.

Vsakovrstni sodi

škafi za pranje, navadni škafi, brente za vino, leseni čepi in navadni zamaški, asbestovi žvepleni kosi, lesene pipe, filtri, asbest, masa za filtriranje

se dobi

v zalogi vsakovrstnih kletnih predmetov

E. Bregant

Gorica - ulica Morelli št. 12 - Gorica

Anton Potatzky v Gorici,

naslednik Jos. Terpin.

Na predi Kustelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kopevališče miraberškoga in drobnoega blaga ter tkanin, preje in utij.

POTREBSKINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalno stroje.

POTREBSKINE

za krojaše in ševalje.

Čokolice — Rožni venol. — Mušur knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebniost:

Semena za zeljenjave, trava in detelje.

Najbolje izdelana solga za kramarje, krošnjarje, predajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Udlikovana pekarija in sladlčarna

Karol Draščik

v Gorici na Korau v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljubija solidno posrežbo po jako zmernih cenah.

Pozor! Poveljuje se vam bo mnogo mervrednih ponarejanj.

Globus
čistilni izvleček
Najboljše čistilo za kovine na svetu

Zaloga ni se izrečno Globus iz lovarne Fritz Schulz ml. abe. dr.

! Svoj k svojemu!

Ludovik Borovnik

puškar

v BOROVLJAH (Furlach) na Koroškem

se priporoča za nabavo pušk na krogle in drobni svinec, pušk brez ali z peletini z najboljšim strelnim učinkom. — Veliko skladišče samokresov (revolverjev), repatir-pištol, fiobert-pušk in klincev za vsakovrstno zverjad po najnižjih cenah.

Imam tudi veliko delavnico za popraviljanje pušk in samokresov. Poprave izvršujem točno, pežno in v kratkem času. Na vsa v niojo stroko spadajoča vprašanja odgovorim z veseljem ter dajem potrebni svet. Slovenske in nemške cenike pošiljam, ako se mi pošlje natančen naslov franko in poštne prosto!!!!